

GÖNÜL ALTUN YAZDI

GÖNÜL ALTUN YAZDI

Anlamı mı kayboluyor gelip geçen yılların?
Benim umut bağladığım kuşlar, BAMBAŞKA.
Esamesi okunmuyor çektiğim acıların,
Yüreğimi ateşinde dağladığım yokuşlar, BAMBAŞKA.
Söyleyecek tek sözü yok şimdi zamanın,
Şaşırmadım olan bitene, bıraktım, öyle kalsın.
Elini uzatsa tutup çekecek, sırtını mı dönmüş umuda insan?
Çağırsa mutluluk, ardı sıra gelecek.
Ancak yok ,eserden anlayan usta,
Tual başka, boya başka, dokunuşlar BAMBAŞKA.
Anladım ki, sabır nakış işlemektir hayata.
Geçen zaman, ömür kasmağında bir desen.
Anladım ki nakkaş benim, sabır, hiç çıkarmadığım elbisem.
Terzi başka, makas başka, giyinişler BAMBAŞKA.
Bir varmış, bir yokmuş masallarıyla büyümedim.
Bu yüzden, bir kere var olan, hiç yok olmadı bende.
Var mı giden? Kırk gün kırk gece düğün nerde?
Her rüya, asılı kalmış bin bir gecede.
Gökten düşen üç elma yok, Pamuk Prenses' in aşkı yok yedi cücede.
Hayal başka, gerçek başka, masal BAMBAŞKA.
Attığım taş, ürküttüğüm kurbağaya değmedi.
Döktüğüm yaş, korkuttuğum rüyalara değmedi.
İçimde kuş, kanatları hülyalara değmedi.
Benim aşktan anladığım BAMBAŞKA.